

Beslissing OM n.a.v. RTE-oordeel 2018-04

Samenvatting

In deze zaak ging het om een levensbeëindiging op verzoek van een patiënt bij wie in 2015 de ziekte van Alzheimer was vastgesteld. Hierdoor had hij dagelijks last had van onrust, desoriëntatie en angst. In de laatste periode voor het overlijden was er sprake van een verdere cognitieve achteruitgang. Genezing was niet meer mogelijk.

De patiënt had zijn euthanasiewens met de vorige huisarts besproken maar deze wilde geen uitvoering geven aan het verzoek in verband met gewetensbezwaren. Aangezien de vorige huisarts geen medewerking wilde verlenen, wendde de patiënt zich tot de Stichting Levensindekliniek (hierna: de SLK). Een arts en een verpleegkundige bezochten de patiënt achttien dagen voor zijn overlijden voor een oriënterend gesprek.

Ook wisselde de patiënt van huisarts, de verantwoordelijk arts, waarbij hij een vergelijkbaar verzoek tot levensbeëindiging indiende. Vervolgens is in overleg met de SLK besloten dat de verdere begeleiding en uitvoering van het euthanasietraject zou worden overgenomen door de verantwoordelijk arts.

Op verzoek van de arts bezocht de patiënt een geriater. De geriater stelde vast dat de patiënt wilsbekwaam was en dat er sprake was van een vrijwillig en weloverwogen verzoek. Na het gesprek met de geriater benadrukte de arts dat de patiënt ook nog door een SCEN-arts moest worden bezocht. Dit zorgde voor onrust en angst bij de patiënt.

Ook verzocht de arts de SLK-arts om een afschrift van het verslag van het intakegesprek. De arts heeft dit verslag uiteindelijk gebruikt in de plaats van het verslag van een onafhankelijk consulent, die hij verder uit piëteit voor de patiënt niet meer inschakelde. In het verslag heeft SLK-arts er melding van gemaakt dat de patiënt hem en de verpleegkundige ervan heeft kunnen overtuigen dat aan de zorgvuldigheidseisen was voldaan.

Oordeel RTE (2018-04)

De RTE kwam tot het oordeel dat de arts niet had gehandeld conform de zorgvuldigheidseisen als bedoeld in art. 2, eerste lid, onder e (eis van onafhankelijke consultatie) van de Wtl. De RTE is, kort samengevat, van oordeel dat de arts, een onafhankelijk arts had moeten raadplegen, te meer nu het ging om een patiënt met dementie waarbij extra zorgvuldigheid was geboden.

Beoordeling Openbaar Ministerie

Het College is van oordeel dat de arts kan worden verweten dat hij geen onafhankelijk arts heeft geraadpleegd. Hoewel het College begrip heeft voor het feit dat de arts extra zorgvuldig heeft willen zijn door de bevindingen van de SLK-arts op papier te laten zetten, kan hiermee niet worden voldaan aan de eis van een onafhankelijke consultatie. De SLK-arts bezocht de patiënt kennelijk met het doel hem medische zorg te verlenen en niet in het kader van een onafhankelijke consultatie. Het feit dat de SLK-arts tevens SCEN-arts is (geweest) doet hieraan niet af. Naast het feit dat de consultatie is gericht op de vraag of het verzoek van de patiënt aan de eisen voldoet, dient de consulterend arts ook te kijken naar het handelen van de verantwoordelijk arts in deze kwestie. Deze toets heeft echter niet plaatsgevonden. Dat de arts uit piëteit voor de patiënt heeft afgezien een consulterend arts te bevragen, is vanuit de relatie tussen de verantwoordelijk arts en zijn patiënt te volgen, maar niet vanuit het oogpunt en de vereisten van de Wtl. De eis van onafhankelijke consultatie is een wettelijke verplichting. Het College komt derhalve tot de conclusie dat de arts niet heeft voldaan aan één van de zorgvuldigheidseisen.

Het College acht strafrechtelijke vervolging echter niet opportuun nu de arts zich tijdens het gesprek van 2 juli 2018 toetsbaar heeft opgesteld en heeft gezegd dat hij de regels en het systeem onderschrijft. Ook heeft hij de officier van justitie laten inzien zeer zorgvuldig te willen zijn: zo heeft de arts de patiënt naar een geriater gestuurd om de wilsbekwaamheid te toetsen. Dit gaf voor de officier van justitie aan dat de arts zich zeer bewust was van het feit dat hier om een euthanasie ging die gezien de aard zorgvuldig diende te worden behandeld. Ook heeft de arts toegelicht dat, ondanks het feit dat hij naar beste eer en geweten heeft gehandeld, hij in de onderhavige kwestie een denkfout heeft gemaakt en dat mocht hij in de toekomst weer overgaan tot levensbeëindiging op verzoek of hulp bij zelfdoding, hij ten alle tijde een SCEN-arts zal benaderen. Voorts heeft de arts aanleiding gezien de casus in diverse intervisiegroepen te bespreken.

Beslissing

Het College heeft de zaak voorwaardelijk geseponeerd met een proeftijd van één jaar. Het betreft een proeftijd met algemene voorwaarden dat de arts zich gedurende één jaar niet schuldig mag maken aan een vergelijkbaar strafbaar feit.